

Versiune anonimată

Traducere

C-294/22 - 1

Cauza C-294/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

3 mai 2022

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Franța)

Data deciziei de trimitere:

22 martie 2022

Recurent:

Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA)

Intimat:

SW

[*omissis*] SW a solicitat Cour nationale du droit d'asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil] anularea deciziei din 11 octombrie 2019 prin care directorul general al Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA) [Oficiul Francez pentru Protecția Refugiaților și a Apatrizilor] a respins cererea sa de azil și de recunoaștere a calității sale de refugiat sau, în caz contrar, acordarea beneficiului protecției subsidiare.

Prin Decizia nr. 20016437, 20005472 din 9 decembrie 2020, Cour nationale du droit d'asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil] a admis cererea sa și i-a recunoscut calitatea de refugiat.

Prin recursul formulat [*omissis*], Office français de protection des réfugiés et apatrides [Oficiul Francez pentru Protecția Refugiaților și a Apatrizilor] solicită Conseil d'État [Consiliul de Stat]:

1°) anularea acestei decizii;

2°) trimiterea cauzei spre rejudecare la Cour nationale du droit d'asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil].

OFPRA susține că Cour nationale du droit d'asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil]:

- și-a motivat insuficient decizia și a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat dacă persoana în cauză fusese obligată să părăsească zona de operațiuni a Agenției Organizației Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA) ca urmare a unor amenințări la adresa securității sale;
- a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că imposibilitatea UNRWA să finanțeze îngrijirile medicale terțiare adaptate stării de sănătate a unui refugiat palestinian constituie un motiv de încetare a protecției efective a acestui organism care permite revendicarea beneficiului Convenției de la Geneva;
- a săvârșit o eroare de drept și a denaturat înscrisurile din dosar prin faptul că a statuat că UNRWA trebuia considerată ca fiind în imposibilitatea de a-și asuma misiunea de asistență în condițiile în care suportarea îngrijirilor terțiare nu face parte din această misiune și nu s-a stabilit că persoana în cauză nu putea beneficia de un tratament adecvat în Liban.

[omissis]

Întrucât:

1. Reiese din înscrisurile din dosarul prezentat instanțelor de fond că SW, de origine palestiniană, născut în anul 1976 la [omissis] în Liban, a locuit acolo până când a părăsit această țară în luna februarie 2019 și a ajuns în Franța la 11 august 2019. Printr-o decizie din 11 octombrie 2019, directorul general al Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA) [Oficiul Francez pentru Protecția Refugiaților și a Apatrizilor (OFPRA)] a refuzat să admită cererea sa prin care a solicitat să îi fie recunoscut statutul de refugiat. OFPRA a formulat recurs împotriva deciziei din 9 decembrie 2020 prin care Cour nationale du droit d'asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil] a anulat această decizie și i-a recunoscut lui SW calitatea de refugiat.

2. Pe de o parte, potrivit articolului 1 secțiunea A alineatul (2) primul paragraf din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, termenul „refugiat” se va aplica oricărei persoane „care, în urma [...] unor temeri justificate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări; sau care, neavând nicio cetățenie și găsindu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită [...], nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă”. Cu toate acestea, articolul 1 secțiunea D din convenția

menționată prevede că: „Această convenție nu va fi aplicabilă persoanelor care beneficiază în prezent de o protecție sau de o asistență din partea unui organism sau a unei instituții a [Organizației] Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisar al [Organizației] Națiunilor Unite pentru Refugiați. / Atunci când această protecție sau această asistență va înceta pentru un motiv oarecare, fără ca situația acestor persoane să fi fost reglementată în mod definitiv, în conformitate cu rezoluțiile pertinente adoptate de Adunarea generală a [Organizației] Națiunilor Unite, aceste persoane vor beneficia, de drept, de regimul prevăzut de această convenție”.

3. Agenția Organizației Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA) a fost creată prin Rezoluția nr. 302 (IV) a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite [omissis] din 8 decembrie 1949 pentru a aduce un ajutor direct „refugiaților palestinieni” care se află într-unul dintre statele sau teritoriile care intră în sfera sa de intervenție geografică, și anume Libanul, Siria, Iordania, Cisiordania și Fâșia Gaza. Potrivit formulării Rezoluției nr. 74/83 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 13 decembrie 2019 referitoare la UNRWA, care a prelungit mandatul său până la 30 iunie 2023, operațiunile agenției se efectuează „în raport cu bunăstarea, protecția și dezvoltarea umană a refugiaților palestinieni” și urmăresc „să asigure nevoile lor esențiale în materie de sănătate, educație și subzistență”. Din instrucțiunile consolidate privind eligibilitatea și înregistrarea, adoptate de acest organism în anul 2009, rezultă că prestațiile respective sunt oferite, pe de o parte, persoanelor înregistrate la acesta, care aveau reședința obișnuită în Palestina în perioada cuprinsă între 1 iunie 1946 și 15 mai 1948 și care și-au pierdut locuința și mijloacele de subzistență ca urmare a conflictului din anul 1948, precum și descendenților lor și, pe de altă parte, celorlalte persoane eligibile menționate la punctul B al secțiunii III din instrucțiunile menționate care formulează o cerere în acest sens fără a face obiectul unei înregistrări de către UNRWA. Având în vedere misiunea care îi este atribuită, UNRWA trebuie considerat un organism al Organizației Națiunilor Unite, altul decât Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, care oferă asistență acestor persoane, în sensul prevederilor menționate la punctul 2.

4. Rezultă din prevederile citate la punctul 2 că Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 nu este aplicabilă unui refugiat palestinian atât timp cât beneficiază în mod efectiv de asistența sau de protecția UNRWA, astfel cum este definită la punctul anterior.

5. Pe de altă parte, potrivit articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate: „Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în cazul în care intră în domeniul de aplicare

a articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați. În cazul în care această protecție sau asistență încetează din orice motive, fără ca situația acestor persoane să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, persoanele în cauză pot beneficia ipso facto de dispozițiile prezentei directive”.

6. În Hotărârea din 19 decembrie 2012, *Abed El Karem El Kott și alții*, C- 364/11, EU:C:2012:826, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că articolul 12 alineatul (1) litera (a) a doua teză din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, preluat în mod identic de dispozițiile citate anterior ale Directivei 2011/95/UE, „trebuie interpretat[...] în sensul că încetarea protecției sau a asistenței din partea unui organism sau a unei instituții a Organizației Națiunilor Unite, alta decât UNHCR, «din orice motive» vizează de asemenea situația unei persoane care, după ce a recurs efectiv la respectiva protecție sau la respectiva asistență, încetează să beneficieze de aceasta dintr-un motiv dincolo de controlul său și independent de voința sa” și că „[r]evine autorităților naționale competente din statul membru responsabil cu examinarea cererii de azil formulate de o astfel de persoană sarcina de a verifica, pe baza unei evaluări individuale a cererii, dacă această persoană a fost obligată să părăsească zona de operațiuni a acestui organism sau a acestei instituții, situație care se regăsește atunci când aceasta se afla într-o stare personală de insecuritate gravă și când organismul sau instituția în cauză nu era în măsură să îi asigure, în zona respectivă, condiții de viață conforme misiunii care îi revine organismului menționat sau instituției menționate”. Curtea a adăugat că „în cazul în care autoritățile competente ale statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil au stabilit că este îndeplinită condiția privind încetarea protecției sau a asistenței din partea UNRWA în privința solicitantului, faptul de a putea «beneficia ipso facto de [această] directiv[ă]» implică recunoașterea de către statul membru respectiv a calității de refugiat (...) și acordarea de plin drept a statutului de refugiat solicitantului menționat”, în măsura în care acesta nu intră totuși în domeniul de aplicare al uneia dintre cauzele de excludere prevăzute la alineatul (1) litera (b) sau la alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol 12.

7. Din textul deciziei atacate reiese că, pentru a statua că SW putea să solicite de plin drept calitatea de refugiat, Cour nationale du droit d’asile [Curtea Națională pentru Dreptul de Azil] a apreciat că era cert că UNRWA se afla în incapacitatea de a acorda persoanei interesate un acces suficient la îngrijiri medicale terțiare, care privesc bolile cele mai grave, și la medicamentul de care acesta depinde pentru supraviețuire și, astfel, de a-i asigura condiții de viață conforme misiunii sale de asistență, plasându-l într-o stare personală de insecuritate gravă de natură să îl constrângă să părăsească Libanul. OFPRA susține că decizia Curții Naționale pentru Dreptul de Azil a fost afectată de erori de drept prin faptul că aceasta nu a examinat dacă persoana în cauză fusese constrânsă să părăsească zona de operațiuni a UNRWA prin amenințări la adresa siguranței sale,

considerând că imposibilitatea ca UNRWA să finanțeze îngrijirile medicale terțiare adaptate stării de sănătate a unui refugiat palestinian constituie un motiv de încetare a protecției efective a acestui organism care permite revendicarea beneficiului Convenției de la Geneva și reținând că UNRWA trebuia considerată ca aflându-se în imposibilitatea de a-și asuma misiunea de asistență, în condițiile în care suportarea îngrijirilor terțiare nu face parte din această misiune.

8. Răspunsul care trebuie dat la motivele invocate depinde de aspectul dacă, independent de dispozițiile dreptului național care autorizează, în anumite condiții, șederea unui străin ca urmare a stării sale de sănătate și care îl protejează, dacă este cazul, de o măsură de îndepărtare, dispozițiile articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95/UE trebuie interpretate în sensul că un refugiat palestinian bolnav care, după ce a recurs în mod efectiv la protecția sau la asistența UNRWA, părăsește statul sau teritoriul situat în zona de intervenție a acestui organism în care avea reședința obișnuită pentru motivul că nu poate avea acolo un acces suficient la îngrijirile medicale și la tratamentele pe care le necesită starea sa de sănătate, iar această nesuportare a îngrijirilor implică un risc real pentru viața sau integritatea sa fizică, poate fi considerat ca aflându-se într-o stare personală de insecuritate gravă și într-o situație în care UNRWA se află în imposibilitatea de a-i asigura condiții de viață conforme misiunii care îi revine. În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se determine apoi criteriile care, referitoare de exemplu la gravitatea bolii sau la natura îngrijirilor necesare, permit identificarea unei asemenea situații.

9. Întrebările enunțate la punctul 8 sunt determinante pentru soluționarea litigiului pe care trebuie să îl examineze Conseil d'État [Consiliul de Stat] și prezintă dificultăți serioase de interpretare a dreptului Uniunii Europene. Prin urmare, este necesară sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, până la pronunțarea acesteia cu privire la toate aspectele respective, suspendarea judecării cauzei cu privire la concluziile recursului OFPRA.

DECIDE:

[omissis] Suspendă judecarea recursului formulat de Office français de protection des réfugiés et apatrides [Oficiul Francez pentru Protecția Refugiaților și a Apatrizilor] până când Curtea de Justiție a Uniunii Europene se pronunță cu privire la următoarele întrebări:

1° Independent de dispozițiile de drept național care autorizează, în anumite condiții, șederea unui străin ca urmare a stării sale de sănătate și care îl protejează, dacă este cazul, de o măsură de îndepărtare, dispozițiile articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95/UE trebuie interpretate în sensul că un refugiat palestinian bolnav care, după ce a recurs efectiv la protecția sau la asistența UNRWA, părăsește statul sau teritoriul situat în zona de intervenție a acestui organism în care avea reședința obișnuită pentru motivul că nu poate avea acolo un acces suficient la îngrijirile și la tratamentele pe care le necesită starea sa de

sănătate, iar această nesuportare a îngrijirilor implică un risc real pentru viața sau integritatea sa fizică, poate fi considerat ca aflându-se într-o stare personală de insecuritate gravă și într-o situație în care UNRWA se află în imposibilitatea de a-i asigura condiții de viață conforme misiunii care îi revine?

2° În cazul unui răspuns afirmativ, ce criterii – referitoare de exemplu la gravitatea bolii sau la natura îngrijirilor necesare – permit identificarea unei asemenea situații?

[semnături] [omissis]